டாக்டர் அம்பேத்கரும் இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவும் (Hindu Code Bill) ஒரு சுருக்கமான வரலாறு

எழுத்தாளர் மு. சங்கையா
மதுரை

கட்டுரைச் சுருக்கம்

இந்தியாவின் பன்முகக் கலாச்சாரத்தின், வாழ்வியலின்அத்தனை கூறுகளையும் ஆரியமயமாக்கிய வரலாற்றுக்குள்ளே பெண்அடிமைத்தனம் என்பது கொடியதாக இருந்தது. சூத்திரர்களையும் பெண்களையும் அடிமைச் சிறையில் பூட்டி வைத்தது பற்றியும், அதை மாற்ற மேற்கொண்ட பல்வேறு முயற்சிகளைப் பற்றியும் இந்தக் கட்டுரை பேசுகிறது. இந்து சட்டத்தொகுப்பு மசோதாவிற்கு அம்பேத்கர் எப்படித் தலைவர் ஆக்கப்பட்டார் என்பதையும், மற்ற எதைக் காட்டிலும் இந்து சட்டத்தொகுப்பை அம்பேத்கர் ஈடு இணையற்றதாக ஏன் கருதினார் என்பதையும் இந்தக் கட்டுரை விளக்குகிறது.அம்பேத்கரின் பார்வைக்கும் நேருவின் பார்வைக்கும் இருந்த நுண்ணிய வேறுபாட்டை ஆராய்கிறது. இந்து சட்டத் தொகுப்பு (Hindu Code Bill)மசோதா முன்வைத்த முக்கிய அம்சங்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கும் இந்தக் கட்டுரை, யார் யாரால் இந்தச்சட்டத் தொகுப்பு எதிர்க்கப்பட்டது என்பதையும், யார் யாரால் ஆதரிக்கப்பட்டது என்பதையும், இந்தியாவில் இருந்த அன்றையஇயக்கங்களின் பார்வைகளோடு எடுத்து வைக்கிறது. விடுதலையில் பெரியார் ஆதரவு கொடுத்து எழுதிய தலையங்கத்தை இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. அம்பேத்கர் பதவி விலகியதையும் அதற்கான காரணங்களை அவர் விளக்கியதையும் மேலும் தொகுத்து ஆய்கிறது.

இந்தியாவின் பன்முக கலாச்சாரத்தின், வாழ்வியலின் அத்தனை கூறுகளையும் ஆரியமயமாக்கிய வரலாற்றுக்குள்ளே பெண் அடிமைத்தனம் என்பது கொடியதாக இருந்தது. சூத்திரர்களையும் பெண்களையும் அடிமைச் சிறையில் பூட்டி வைத்தது.

ஆண்டாண்டு காலமாக பெண்களை சதியின் பெயரால், எரியும் நெருப்பில் தூக்கிப் போட்டு சதி மாதாவாக்கிக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தது.. குழந்தைத் திருமணமும், விதவைகளின் நரக வாழ்க்கையும் சாத்திரங்கள் காட்டிய வழியில் துள்ளல் நடை போட்டது. சனாதனவாதிகளின் கொடூர மனம் நாகரிக உலகின் சாபக்கேடாக இருந்தது. ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மாறாத மதம் பிடித்த சமூகமாக இருந்த நிலையை மாற்றியமைக்க சீர்திருத்தவாதிகள், மகளிர் அமைப்புகள் முற்போக்கு இயக்கங்கள் ஆங்கிலேய அரசுக்கு கொடுத்த அழுத்தமும், பெண்கள் அடிமையிலும் கீழான நிலையில் வாழும் நிலையை அரசு உணர்ந்ததாலும் அதுவரையிலும், மதத்தில் மற்றும் பரம்பரை பழக்க வழக்கங்களில் தலையிடுவதில்லை என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தக் காலனிய அரசு, அவைகளை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு உயிர் காற்றுக்கான சாளரக் கதவுகளைத் திறந்து விட்டது.சதிக்கு நெருப்பு வைத்தது. குழந்தைத் திருமணத்தைத் தடுத்தது.

விதவை மறுமணத்துக்கான பாதைப் போட்டது.. இவ்வாறாக. சமூக மறுமலர்ச்சி துளிர் விடுவதைக் கண்ட வைதீகப் பார்ப்பனர்கள் இந்து மதத்துக்கு ஆபத்து என்று இன்று போலவே அன்றும் எதிர்த்தனர்.

மக்கள் தொகையில் 5 விழுக்காடு கூட இல்லாத ஒரு சிறிய இனம் தனது நலன் பாதிக்கப்படும் போதும், தனது அதிகாரமும், மேலாண்மையும், பண்பாடும் கேள்விக்-குள்ளாக்கப்படும் போதும், இந்து மதத்துக்கு ஆபத்து என்று திசைத் திருப்பி பொதுப் பிரச்சனையாக மாற்றி தனது நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் பலநூறு ஆண்டு கால யுக்தியை ஒவ்வொரு முறையும் பயன்படுத்தினர். 1872 ஆம் ஆண்டின் பழைய மசோதா திருத்தம் செய்ய 1923 ஆம் ஆண்டு டாக்டர் கவுர் முயன்ற போதும், குழந்தை திருமணத் தடுப்பு மசோதாவை "திரு.சாரதா" 1929 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்தபோதும், தேவதாசி முறை ஒழிப்புத் தீர்மானத்தை முத்துலட்சுமி ரெட்டி முன் மொழிந்த போதும், வைதீகப் பார்ப்பனர்கள் மூளையில் மதத் தலையீடாகத் தோன்றியது.எந்த சிறு மாறுதலையும் இந்து மதத்துக்கும் இந்துக் கலாச்சாரத்துக்கு ஆபத்து என்றே அலறினர்.மாறும் என்ற விதிக்கு எதிராக சனாதனத்தை நிறுத்தினர். அறிவியலை வேதம் கொண்டு தடுத்தனர்.

அவர்களது எதிர்ப்பைக் கண்டு கொள்ளாமல் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பல சீர்திருத்தச் சட்டங்களை காலனிய அரசு அரங்கேற்றியது. தனது கடைசி காலத்தில் பெண்களுக்கு காலம்காலமாக மறுக்கப்பட்டு வந்த சில உரிமைகளை வழங்குவதற்காக ஏற்கனவே நடைமுறையில், மாகாணத்துக்குக் மாகாணம், சாதிக்குச் சாதி வேறுபட்டு. ஒழுங்கற்றுத் துண்டுத் துண்டாகச் சிதறிக் கிடந்த இந்து தனி நபர் சட்டம் மற்றும் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களை நவீன காலத்தின் வளர்ச்சிக்கும், சமூகத்தின் தேவைக்கும் ஏற்ற வகையில் சீர்திருத்தி அவைகளை ஒரு பொதுச் சட்டத்திற்குள், ஒரு ஒழுங்கு முறைக்குள் கொண்டுவர முயன்றது.

இரண்டாம் உலகப் போர் உச்சத்தில் இருந்த அந்த நிலையிலும், 1941-ஜனவரியில் கல்கத்தா உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி B.N.ராவ் தலைமையில், நான்கு பேர் கொண்ட குழுவை அமைத்தது.அந்தக் குழு.1941 ஜூன் 19 அன்று தனது முதல் வரைவு அறிக்கையையும். 1942-1943 ஆண்டில் வாரிசு உரிமை மற்றும் திருமணம் குறித்த மசோதாக்களையும் வழங்கியது. அந்த மசோதாக்கள் இரு அவைகளின் கூட்டுக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அதிலுள்ள சில சிக்கலான அம்சங்களை ஆராய ஜனவரி 20, 1944 இல் B.N.ராவ் தலைமையில் மூன்று பேர் கொண்ட குழுவாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டவுடன் அது. பம்பாய், பூனா, டெல்லி, அலகாபாத், சென்னை, நாக்பூர், லாகூர் உட்பட இந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்கும் பயணம் செய்தது. மக்களிடமும் 100க்கும் மேற்பட்ட அமைப்புகளையும் சந்தித்து கருத்துகளைத் திரட்டியது.திரட்டியவைகளைத் தொகுத்து இந்து சட்ட வரைவு மசோதாவாக்கி(இந்து குறியீட்டு மசோதா -Hindu Code Bill) ஆகஸ்ட் 1, 1946-இல் இடைக் கால அரசாங்கத்தின் அரசிலமைப்புப் பேரவையில் முன்வைத்தது.1 அது. அன்றைக்கு சட்ட அமைச்சராக இருந்த ஜோகேந்திர நாத் மண்டலால் (பிரிவினைக்குப் பின் அவர் கிழக்கு பாகிஸ்தானுக்கு குடி பெயர்ந்தார்.சில ஆண்டுகளில் மீண்டும் இந்தியாவில் குடியேறினார்.) சபையில் ஏப்ரல் 11, 1947 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அந்த வரைவு மசோதா பல்வேறு காரணங்களால் செயல்படவில்லை.

அம்பேத்கரின் வருகை

இந்த நிலையில் அம்பேத்கரின் வருகை புதிய பூபாளமானது. பழைய வைஸ்ராயின் நிர்வாகக் குழுவில், தொழிலாளர் நலத் துறை மற்றும், மத்தியப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றிய அனுபவமும், ஆற்றலும், கல்விப் புலமையும் உள்ள

டாக்டர் அம்பேத்கர் ஆகஸ்ட் 29,1947இல் விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் முதல் சட்ட அமைச்சராகவும், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் வரைவுக் குழுவின் தலைவராகவும் நேருவின் இடைக்கால அமைச்சரவையில் பொறுப்பேற்றார்.பொறுப்பேற்றபின் பல்வேறு பணிகளுக்கிடையிலும் ஏப்ரல் 9, 1948-இல் ஒரு வருட காலமாக பரணில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த இந்து சட்ட வரைவு மசோதாவை தூசி தட்டி அரசியல் அமைப்பு சபையில் முன்வைக்க, அதை ஆராய்ந்து அறிக்கை தாக்கல் செய்யும் ஆய்வுக் குழுவின் தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

இது ஒரு நல் வாய்ப்பாக அம்பேத்கருக்கு அமைந்தது.மற்ற எதைக் காட்டிலும் இந்து சட்டத்தொகுப்பை அம்பேத்கர் ஈடு இணையற்றதாகவும், கடந்த காலத்தில் இந்திய சட்டப்பேரவையில் இயற்றப்பட்ட எந்த சட்டமும், இனி நிறைவேற்றப்படவிருக்கும் எந்த சட்டமும் முக்கியத்துவத்தில் இதற்கு இணையாக முடியாது என்று கருதினார். எனவே அரசியல் சட்ட அமைப்புக்கு கொடுத்த அதே உழைப்பையும் ஆர்வத்தையும் இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவுக்கும் கொடுத்தார்.இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதா மூலம் ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களுக்கும் சம உரிமையை எப்படியாவது நிலை நாட்டிட வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். நடைமுறையில் இருந்த சொத்துரிமை, திருமணம், மணவிலகல் போன்றவற்றில் சுதந்திரம், சமத்துவம் சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பெரும் மாறுதல்களைச் செய்தார்.

சாதி மறுப்புத் திருமணங்களை அங்கீகரிப்பது, தத்தெடுப்பில் சாதியை ஒழிப்பது, மறுமணம், விதவைத் திருமணம் ஆகியவைகளில் நிலவும், சாதியின் எல்லைகளை அழித்து இந்து அமைப்பில் சிதிலமாகி விட்டப் பாகங்களை இந்து சட்டத் தொகுப்பின் மூலம் செப்பனிட முயன்றார். மொத்தத்தில் இந்து மரபு வழிச் சிந்தனையிலிருந்து தீவிரமான விலகலுக்கானப் பாதையை அமைத்து விட இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவைப் பயன்படுத்த விரும்பினார்.அதற்காக வரைவு மசோதாவை ஒரு தேர்ந்த சிற்பியைப் போல பார்த்துப் பார்த்து செதுக்கினார்.

ராவ் குழுவால் முன்மொழியப்பட்ட இந்துக் குறியீடு மசோதா ஒரு சிவில் குறியீட்டை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.அதை முழுமையாக, ஒரு சட்டத் தொகுப்பின் லட்சணங்களுக்கு ஏற்றதாக மாற்றினார். மூல மசோதாவின் பாகங்களையும், பிரிவுகளையும் தர்க்கரீதியான வரிசைக்கிரமமாகவும், வரம்புக்கு உட்பட்ட சில திருத்தங்கள், மாற்றங்களோடு மறு சீரமைத்து, ஒரு முழுமையான சித்திரமாக்கினார். இந்து சட்ட தொகுப்பு மசோதா என்ற பெயரில் இருப்பினும், அது சீக்கியர்கள், பவுத்தர்கள், ஜைனர்கள் ஆகியோருக்கும் அனைத்து சாதி மற்றும் உட்பிரிவுகளுக்கும் பொருந்தும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டது. திருத்தியமைக்கப்பட்ட அறிக்கையை ஆகஸ்ட் 12 1948 அன்று அம்பேத்கர் சபையில் முன்மொழிந்தார்.

இந்து சட்டத்தொகுப்பு (Hindu Code bill) -இந்துக் குறீட்டு மசோதா) வரைவு மசோதாவை சட்டமாக்குவதில் அம்பேத்கரின் முயற்சிகளுக்கு நவீன இந்தியாவை உருவாக்கும் கனவில் இருந்த பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு உறுதுணையாக இருந்தார். அதே வேளையில் அம்பேத்கரின் பார்வைக்கும் ஜவகர்லால் நேருவின் பார்வைக்கும் ஒரு நுண்ணிய வேறுபாடு இருந்தது.இந்து சமூகத்தை ஒன்றிணைப்பதில் நேரு ஆர்வமாக இருந்தார். இந்து சமூகத்திலுள்ள வேறு பாடுகளைத் துடைத்து, இந்துக்களுக்குள் ஒரு சமூக ஒற்றுமையை உருவாக்கி, இந்திய தேசிய அடையாளமாக இந்து சமூகத்தை நிறுவதற்கானப் பாதையில் இது ஒரு தொடக்கமாக இருக்கும் என்ற பார்வை நேருவிடம் இருந்தது.இதில் அம்பேத்கர் நேரு ஆகிய இருவரின் பார்வையும் வேறு வேறாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டில் உள்ள சட்டங்கள் மற்றும் மரபுகள் பெண்களை அடக்கி வைத்து அவர்களது எழுச்சியைத் தடுக்கின்றன என்பதில் இருவரது பார்வையும் ஒன்றாகவே இருந்தது. ஆண் பெண் ஏற்றத்தாழ்வுகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதிலும், பெண்களின் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டே சமூக முனேற்றத்தை அளவிட முடியும் என்பதிலும் ஒன்றுபட்டனர். அம்பேத்கரின் சில கோட்பாடுகளும் கொள்கைகைகளும் ஜவஹர்லால் நேருவின் சிந்தனைகளோடு வேறுபட்டிருந்தாலும் இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் இருவரும் ஒரே புள்ளியில் இணைந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்து சட்டத் தொகுப்பு (Hindu code Law) மசோதா முன்வைத்த முக்கிய அம்சங்கள்

1948 ஏப்ரல் அரசியலமைப்பு சபையில் முன்வைக்கப்பட்ட இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவானது பெண்களின் நிலைக் குறித்த அம்பேத்கரின் அக்கறையை முழுமையாகப் பிரதிபலித்தது.

திருமணம், தத்தெடுப்பது, காப்புரிமை, கூட்டுக் குடும்பச் சொத்து, மகளிர் சொத்து, உயில் எழுதா வாரிசுரிமை, உயில் வழி வாரிசு உரிமை, ஜீவனாம்சம், மரபுரிமை, ஆகியவை சம்பந்தமாக இந்து சட்டத்தை

முறைப்படுத்தி இருந்தார்.. மண வாழ்க்கைக்குரிய உரிமைகளை மீட்டளிப்பது மற்றும் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படி கணவன்-மனைவி பிரிந்து வாழ்வது சம்பந்தமான இரு பிரிவுகளைச் சேர்த்தளித்தார்.. விதவைகள், மற்றும் விவாகரத்து பெற்றவர்கள் மறுமணம் செய்யும் உரிமையை அங்கீகரித்தது. மற்றும் ஊக்குவிக்கப் பட்டது. சாதிகளைக் கடந்த திருமணம் (கலப்பு மணம்)அனுமதிக்கப்பட்டது. திருமணம், மற்றும்மணவிலக்கு ஆகியவைகளுக்கு விரிந்த அளவிலான சுதந்திரமும், நெகிழ்வும் உறுதி செய்யப்பட்டது.திருமணத்தில் சாதி குறிப்பிடுவதைத் தடுத்தது.ஒரே கோத்திரத்துக்குள் திருமணம் கூடாது என்றத் தடையை நீக்கியது. வாரிசுரிமையைப் பொறுத்த வரை ஆண் பெண்ணுக்கு இடையிலான ஆறு பாரபட்சங்களை ரத்து செய்தது. பழைய முறையில் தந்தையின் சொத்து மகளை விட, மனைவியை விட மகனுக்கு அதிகமாகக் கிடைத்தது. அந்த நிலையை புதிய மசோதா மாற்றியது. பெண்ணையும் வாரிசாக்கி முழு உரிமையுடன் சொத்தை அனுபவிக்கும் உரிமையை உருவாக்கியது. ஒரு தந்தையின் சொத்தில் மகனுக்கு கொடுக்கும் பங்கு அளவுக்கு மகளுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், தாயின் சொத்தில் மகளுக்கு அளிக்கப்படும் பங்கின் அளவுக்கு மகனுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறியது. ஸ்மிருதிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சுவிகார முறையில் மாற்றம் கொண்டு வந்தது. கொஞ்சம் விளக்கமாகக் கூற வேண்டுமென்றால்

» ‘‘ஓர் ஆண் இறந்தால் அவரது ஆண் வாரிசுகளுக்கு மட்டுமே சொத்தில் பங்குண்டு என்ற நிலையை மாற்றி அவரது விதவை மனைவிக்கும், பெண் வாரிசுகளுக்கும் கூட சொத்தில் பங்குண்டு என்று வரையறுத்தது.

» அதே போல இறந்து போன ஒரு பெண்ணின் சொத்து அவரது விருப்படி எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் போய்ச் சேரலாம்.ஒரு பெண் எந்தச் சொத்தைப் பெற்றாலும் (சீதனம் உட்பட.) அது அவளின் முழுமையான சொத்தாகும்.பெண் என்பதற்காக மட்டும் எந்த நிபந்தனைகளையும் விதிக்க முடியாது.

» மதரீதியாக ஒரு திருமணத்தைப் புனிதப்படுத்த சாதி அதை சார்ந்த உட்சாதி ஆகியவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட விதிகளை ஒழித்தல். சாதி வேறுபாடுகளைக் கருதாமல் நடைபெறும் திருமணங்களில் யாராவது ஒருவரது இன முறைப்படியும், சட்ட ரீதியாகவும், நடைபெறுகிற கலப்புத் திருமணங்கள் இப்போது ஏற்புடையதாகக் கொள்ளப்படும்.

» கணவன் கொடுமைக்காரனாக, அல்லது தீராத வியாதிக்காரனாக இருந்தாலோ அல்லது வைப்பாட்டி வைத்திருந்தாலோ பெண் பிரிந்து தனியாக வாழ உரிமையுண்டு.அந்த நிலையில் கணவன் அவளுக்கு ஜீவனாம்சம் தர வேண்டும்.

» கணவன் மனைவி இருவருள் எவரையும் கொடுமையாக நடத்துதல், நம்பிக்கைத் துரோகம், தீராத வியாதி, முதலியவற்றில் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் மணவிலக்குக் கோரிப் பெறலாம்

» ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இரண்டுவிதமான ஒழுக்க முறைகள் இருக்கக் கூடாது.(கற்பென்று சொல்ல வந்தால் அதை இரு கட்சிக்கும் பொதுவில் வைப்போம்.) என்பதை வலியுறுத்தும் விதமாக ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்ற முறையில் ஒருதார மணம் கட்டாயமாக்கப்படும்.

» எந்த சாதியில் இருந்தும் தத்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். (வாரிசு உரிமை பெறுபவர் ஆண் முன்னோர் வழி வந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்ற பிரிவும் நீக்கப்பட்டது.)’’[2]

நீண்ட நெடுங்காலமாக, வேதங்கள், ஸ்மிருதிகள், சாஸ்திரங்களின் மரபு வழிச் சட்டங்களால் இறுகக் கட்டப்பட்டு இருளில் சுருண்டுக் கிடந்த இந்திய பெண்களின் கால் விலங்குகளின் கண்ணிகளை இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதா உடைக்க முயன்றது.

ஆதரவும் எதிர்ப்பும்

ஆகஸ்ட் 12, 1948 இல் அம்பேத்கரால் அரசியல் அமைப்பு சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வரைவு மசோதாவை, ஆகஸ்ட் 31,1948 இல் டாக்டர் அம்பேத்கர் பரிசீலனைக்கு, ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கான ஒரு

தீர்மானத்தை அரசியல் சபையில் முன்மொழிந்த அந்த நாளில் இருந்ததே இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவுக்கான எதிர்ப்பும் ஆதரவும் அவைக்குள் சூட்டைக் கிளப்பியது. இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதா. "இந்து சட்டங்கள், இந்து கலாச்சாரம், இந்து தர்மத்தின் மீது வீசப்பட்டுள்ள அணுக்குண்டு என்று கூறிய ஆர்.எஸ்.எஸ், இந்து மகாசபா, பிற வைதீக பார்ப்பன அமைப்புகள் அதைக் கருவிலேயே கலைத்து விடத் துடித்தனர். உலகம் ஆரம்பம் ஆனது முதல் இருந்து வரும் விதிகளை மாற்றுவதற்கு ராஜாவுக்கே அதிகாரம் இல்லாத போது இவர்களுக்கு ஏது அதிகாரம்? யார் கொடுத்தது.? என்று கேள்விக் குண்டுகளை வீசினர்.ரௌலட் சட்டத்தோடு ஒப்பிட்டு பேசினர்.

பல ஜென்மங்களுக்கு தொடர்ந்து வரும் திருமணம் புனிதமானது. மணவிலக்கு தந்தால் பெண்கள் பதிவிரதைகளாக இருந்து வரும் பாரத மரபு அழிந்து விடும், அவளுக்குச் சொத்துரிமை கொடுத்தால் இஷ்டப்பட்டவாக் கூட ஓடி விடுவா கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை முறை சிதைந்து விடும் என்று கவலைப்பட்டனர்.

காஞ்சி சங்கராச்சாரி ஸ்திரிகளுக்கு பாத்யமோ சம்பாத்தியமோ இருக்கக் கூடாதுன்னு மனு ஸ்மிருதி சொல்லியிருக்கு.ஆம்படையானுக்கு அடிமையாக இருக்கிறது தான் ஸ்த்ரீக்கு அழகு.அவாளுக்கு சொத்தில் பங்கு கொடுத்தா இஷ்டப்பட்டவா கூட ஓடிப் போய்டுவா. அப்பட்டமா, அபச்சாரமா போயிடும் என்றார்.

சனாதனவாதிகள் இந்து தனிநபர் சட்டத்தை திருத்தாதே. அது இந்து மதத்துக்கு ஆபத்து என்று கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், பெரியார் விடுதலை (06-02-1951) நாளிதழின் தலையங்கத்தில். "எந்த சிறு மாறுதலையும் வைதீகம் எதிர்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கும்.முன்பு மதத்துக்கு ஆபத்து என்ற கூக்குரலை எழுப்பி எதிர்த்து வந்தது. இப்போது இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதம் என்று கூக்குரலை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. "ஹிந்து லா (சட்டம்) என்பது ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி கூறும் மனுதர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுக்கப்பட்டதாகும்.இதில் எவ்வளவோ முரண்பாடுகளும் அநீதிகளும் இருக்கின்றன என்பதை பற்றிக் கூறாத வழக்கறிஞரோ நீதிபதியோ கிடையாது.இந்த சட்டத்தை திருத்தினால் கூட போதாது தலைகீழாக மாற்றியமைக்க வேண்டும்."[3] என்று எழுதினார்.

சமூக சீர்திருத்தவாதிகளும், இடதுசாரிகளம், பெண்ணியல்வாதிகளும் "இந்தச் சீர்திருத்தத்தை சமுதாயத்தின் சிதைவு என்று கருதுபவர்கள் சமூக முன்னேற்றத்தின் எதிரிகள்" என்றும் "இந்த மசோதா சட்டப் புத்தகத்தில் ஏறும் போது அது இந்த நாட்டின் சமூக வரலாற்றில், அது ஒரு மாபெரும் மைல் கல்லாக இருக்கும்" என்றும் வாதிட்டனர்.

"சட்டம் என்பது மதத்திலிருந்து வேறுபட்டது. அது ஒரு போதும் மாற்றப்பட்ட முடியாததோ,, இறுகிப் போனதோ அல்ல.குறிப்பிட்ட சமயத்தில் உள்ள மக்களின் உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப அவ்வப்போது சட்டங்கள் மாறியுள்ளன" 5 என்கிற அறிவியல் பூர்வமான வாதங்கள், திருமதி சுவேதா கிருபளாயினி போன்றவர்களால் அவையில் வைக்கப்பட்டன. வர்க்க பேதமற்ற சமுதாயத்தை அமைப்பது என்றால் ஒரு சரியான அமைப்பை சமூக, அரசியல் ரீதியாக உருவாக்கி விரிவுபடுத்த நாம் பாடுபட வேண்டும். மாற்றம் இல்லாத சமுதாயம் மடிந்து விடும் என்றனர்.

கம்யூனிஸ்ட்கள் இந்த வரைவு மசோதாவை சீர்திருத்துக்கான மிக மிதமான, மென்மையான சாதாரண சமூக சீர்திருத்த முயற்சியாகவே கருதினர்., மேலும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். இன்னும் முன்னே சென்று இருக்கலாம் என்கிற குரலும், விவசாய உடைமைகள் விடயத்தில் போதிய அளவுக்கு சலுகைகள் பெண்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்கிற கருத்தும் சீர்திருத்தவாதிகள், பெண்ணியல்வாதிகள் மத்தியிலிருந்து எழுந்தன.

மதசார்பற்ற அரசு என்று அழைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்ற ஒரு ஆட்சியில் ஒரு தனி மதத்துக்காரர்களுக்கு மட்டும் பயன்படக் கூடிய மசோதா கொண்டு வருவது எவ்வாறு பொருத்தமாகும் என்கிற கேள்வியையும் அவர்கள் எழுப்பத் தவறவில்லை.பெரியாரும் அதே கேள்வியை முன் வைத்தார். அனைவருக்குமான பொது சிவில் சட்டம் உருவாக்குவதில் நேருவுக்கும் அம்பேத்கருக்கும் விருப்பம் இருந்தாலும் அதற்கான காலம் இன்னும் கனியவில்லை.விரைவில் அந்த நாள் வரும் என்று கூறினர்.

அவைக்குள் நடந்த விவாதங்களில் பத்மஜாநாயூடு, சுவேதா கிருபளாயினி, ஹஸ்க மேத்தா, அம்மு சுவாமிநாதன், தஷனாயி வேலாயுதன் பேகம் அசிசா ரசூல் போன்ற பெண்மணிகளின் வலுவான குரல்களும் மகளிர் அமைப்புகளும் அம்பேத்கருக்கு அரணாக நின்றன.

இதில் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலைதான் பரிதாபத்துக்குரியதாக இருந்தது.மசோதாவை ஆதரிப்பதா எதிர்ப்பதா என்பதில் காங்கிரஸ் கட்சி இரு அணிகளாகப் பிரிந்து மோதிக் கொண்டன. இந்திய அரசியல் சட்டக் குழுவின் தலைவரும், ஜனாதிபதியுமான டாக்டர் இராஜேந்திரபிரசாத் " புதியக் கருத்து மற்றும் புதிய யோசனைகள் இந்து சட்டத்திற்கு அந்நியமானவை மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இடையூறு விளைவிக்கும்" என்று குறிப்பிட்டவர் அதன் முதல் எதிர்ப்பாளராக மாறினார்.அதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை. ஏனெனில் அவர் ஒரு மத மயக்கம் கொண்ட மனிதராகவே இருந்தார் என்பதற்கு பல சான்றுகள் உண்டு.அதனால் தான் 1948 ஜூனில் ஆய்வுக்கு குழு அமைக்கப்பட்ட உடனேயே டாக்டர் இராஜேந்திரப்பிரசாத் மசோதவை விலக்கிக் கொள்ளுமாறு நேருவை பலமுறைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

காங்கிரசின் தூண்கள் பலவும் நேருவிடம் இருந்து விலகி நின்றன.மக்கள் நாயகனாக பிரதமர் நேரு இருந்தாலும் கட்சிக்குள் பட்டேல் மற்றும் இராஜேந்திரப்பிரசாத்தின் கைகளே ஓங்கியிருந்தன என்பதை அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக பட்டேலின் ஆதரவாளரான புருசோத்மம் தாஸ் தாண்டன் தேர்வு உறுதிப்படுத்தியது.ஜவகர்லால் நேருவுக்கு நெருக்கமான தலைவராக அறியப்பட்ட சரோஜினி நாயுடு இந்த மசோதா திரும்பப் பெறா விட்டால் சாகும் வரை உண்ணா நோன்பு இருக்கப் போவதாக மிரட்டினார்.நேருவின் சீடராகக் கருதப்பட்ட தமிழத்தை சேர்ந்த ஓ.வி. அளகேசன் விவாக ரத்துக்கான உரிமை அளிப்பது இனிமையான விஷயமல்ல.விவாகரத்து ஆண்களை விட பெண்களுக்கு பெரும் நரகமாகி விடும். விவாகரத்தினால் பாரிஸ், மற்றும் சோவியத் ரஸ்யாவில் குடும்ப அமைப்பு உடைந்து வருவதாகச் சுட்டிக்காட்டி மசோதாவுக்கு எதிராக நின்றார். 6 இந்து சட்டம் போன்றவற்றை மதக் குருக்களிடம் விட்டு விடும்படியும், சமூக சீர்திருத்தம் என்ற மாயையில் விழ வேண்டாம் என்றும் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஒரு பகுதியினர் அரசை கேட்டுக் கொண்டனர். -

அன்றைய காங்கிரசில் கோவிந்வல்லப பந்த், புஷோத்தம் தாஸ் தாண்டன், லால்பகதூர் சாஸ்திரி, வல்லபாய் பட்டேல், ஷியாம் பிரசாத் முகர்ஜி (பின்னாளில் பாரதீய ஜன சங்கத்தை தோற்றுவித்தவர்.), மாளவியா பட்டாபி சீதாராமையா, கே.எம்.முனிஷி போன்ற பலரின் சிந்தனைகளையும் இதயங்களையும் மதவாதம் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்களில் சிலர் ஆர்.எஸ்.எஸ்., இந்து மகாசபாவின் ஸ்லீப்பர் செல்களாக இருந்தனர். மதவாத உணர்வின் அடிப்படையில் மதத்தையும் அரசியலையும் இணைக்கும் மோசமான ஆபத்தான முயற்சியில் அவர்களில் பலரும் ஈடுபட்டனர். காங்கிரஸ் கட்சி என்பது ஒரு அவியலாக அல்லது கதம்பமாக அல்லது ஒரு விசித்திர கூட்டாளிகளின் கூட்டணியாக இருந்தது.இந்த வேறுபாடுகள் தான் இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவின் அவை விவாதங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி என்பது ஒன்றல்ல அது இரண்டானது என அடையாளம் காட்டியது. காங்கிரஸ் அமைச்சர்களுக்கும் அம்பேத்கருக்கும் பல விடயங்களில் கருத்து வேறுபாடுகள் எழவும், அவர்களோடு ஓட்ட முடியாமல் போனதற்கும் இவைகளே காரணங்களாக அமைந்தன.

இந்து சட்டத் தொகுப்பு வரைவு மசோதா போல் கூடுதல் பரபரப்பையும், சர்ச்சையையும்,, கிளர்ச்சிகளையும் அரசியல் அமைப்பு சபைக்கு உள்ளேயும், வெளியிலும் தோற்றுவித்தது இல்லை. இந்து மதத்துக்கு ஆபத்து என்ற வாதம் தான் எல்லா பிரச்சனைக்கும் மூல காரணமாக சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதா இந்து மதத்தின் அடிப்படையின் மீது எந்த ஒரு தாக்குதலையும் தொடுக்கவில்லை.அதாவது புரட்சி எதையும் செய்யவில்லை.இந்து சிவில் சட்டத்தை திருத்துவதற்கும், மாற்றியமைப்பதற்குமே அவை முயன்றன.

"இந்து மசோதாவின் பெரும்பாலான ஷரத்துக்கள் அனுசரித்துப் போகின்ற அல்லது உதவுகிற தன்மை உடையது.சமுதாயத்தில் வைதீகமான பகுதியின் மீது எத்தகைய கட்டாயத்தையும்

அல்லது கடப்பாட்டையும் திணிக்கவில்லை. அதனுடைய ஒரே பயன் இந்துக்களின் ஆண்களும் பெண்களும் அவர்கள் விரும்பும் வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான சுதந்திரத்தை அளிப்பதே.என்று அம்பேத்கர் அவையில் தெளிவுபடுத்தினார்.மேலும் அது. "புதியதற்கும், பழையதற்கும் இடையில் ஒரு வகையான சமரசத்துக்கு வருவதற்கு இந்த மசோதா முயன்றுள்ளது என்றார்[7].

அதே சமயம் இருப்பதைப் பாதுகாக்க விரும்புபவர்கள் அதை பழுது பார்த்து சரி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.இந்து அமைப்பு, இந்து கலாச்சாரம், இந்து சமுதாயம் ஆகியவற்றை நீங்கள் நிலை நிறுத்த விரும்பினால் பழுது பார்ப்பது எங்கு அவசியமோ அங்கு பழுதுப் பார்ப்பதற்கு நீங்கள் தயங்கக் கூடாது.இந்த மசோதா பழுதுப் பார்க்கும் பணியைத் தான் செய்துள்ளது என்றார்.

அம்பேத்கர் இவ்வாறாக பல முறை தெளிவான விளக்கம் அளித்த போதும் மதத்தில் சாத்திர சடங்குகளில் மூழ்கிக் கிடந்த பிற்போக்குவாதிகளின், சனாதனவாதிகளின் காதுகளில் அவைகள் ஏறவே இல்லை.

அவர்கள் மசோதாவைத் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்பதிலேயே குறியாக இருந்தனர். அதற்காக எந்த எல்லைக்கும் செல்லத் தயாராக இருந்தனர். மசோதாவைத் திரும்ப பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே அகில இந்திய இந்து சட்டத் தொகுப்பு எதிர்ப்புக் குழுவை கர்பத்ரிஜி மகாராஜ் என்ற சாமியார் 1949 இல் தொடங்கினார்.இவர் சங்கராச்சாரிகளைப் போன்று "தண்டம்"வைத்திருக்கும் சிறப்பு பெற்றவர். நான்கு சங்கராச்சாரிகளை தேர்வு செய்யும் இடத்தில் இருந்தார் என்பதிலிருந்து அவரது அதிகாரத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.அவர் 1948 இல் ராமராஜ்ய பரிஷத் என்ற ஒரு கட்சியைத் தொடங்கி அரசியலை நோக்கித் திரும்பினார். அவரை துவாரகா சங்கராச்சாரி உட்பட செல்வாக்கு மிக்க சங்கராச்சாரிகள் பலரும் ஆதரித்தனர்.

பாரத் மண்டல் இந்து மகாசபா, அகில பாரதிய வர்ணாசிரம சங்கம், அகிலபாரத தர்ம சங்கம், சனாதன வேத தர்ம சபை, அகில இந்திய வர்ணாசிரமம் ஸ்வராஜ்ய சங், சமணர் கூட்டமைப்பு, இந்துமகா சபா, ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆகியவைகள் பாராளுமன்றத்துக்கு உள்ளேயும் வெளியேவும் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் கிளர்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டன. இந்த மதவாதக் கூட்டமைப்பு நூற்றுக்கணக்கான கூட்டங்களை நாடெங்கும் நடத்தியது. இதை ஒரு தர்ம யுத்தமாகவும், இயக்கத்தில் பங்கேற்றவர்களைத் தர்ம வீரர்களாகவும் காட்டிக் கொண்டது.

ஆர்.எஸ்.எஸ்.ன் "ஆர்க்கணைசர்" இதழும், சுவாமி கர்பத்ரிஜி மகாராஜின் "சன்மார்க்கமும்"நச்சுக் கருத்துக்களை உமிழ்ந்தன. சனாதனம் கொழுப்பேறிய இந்து மகாசபாவின் மூத்த உறுப்பினரானப் போத்தாரின் கல்யாண் இதழும்" இந்தச் சட்டம் வழங்கும் சலுகையால் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் திருமண உறவுகள் வழியாக உயர் சாதியினரின் இல்லங்களுக்குச் செல்லும் உரிமையைப் பெற்று விடுவார்கள்.அது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், கலப்பு மணத்தால் வீட்டின் ஒரு மூலையில் பகவான் வழிபாடு நடைபெறும்.மற்றொரு பக்கம் குரான் ஓதப்பட்டு மாட்டிறைச்சி சமைக்கப்படும்.என்றும் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தை எந்த இந்துவால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்"?[9] என்ற பிரச்சாரத்தை மக்களிடையேப் பரவவிட்டது.மசோதாவுக்கு எதிராக கையெழுத்து இயக்கம் நடந்தது. இந்துத்துவா ஆதரவு இதழ்கள் பலவும் தனது வாசகர்களை இந்து சட்ட மசோதாவுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியில் எடுபடத் தூண்டியது. மசோதாவுக்கு ஆதரவாக நின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மிரட்டல்களும், தந்தியும், சுற்றறிக்கைகளும் பறந்தன.

அம்பேத்கரின் மீதுள்ள சாதியின் வன்மத்தை வைதீகப் பார்ப்பனர்கள் பல வகையிலும் வெளிப் படுத்தினர். "அம்பேத்கர் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள இந்து சட்ட மசோதா, இந்து தர்மத்தை அழிப்பதற்கான அவரது சதித் திட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான பகுதி என்பது இப்பொழுது உறுதியாகி உள்ளது. அவரைப் போன்ற ஒரு மனிதர் இந்துக்களின் சட்ட அமைச்சராக இருப்பது அவர்களை இழிவு படுத்துவதாகவும், நாணமுறச் செய்வதாகவும் இருப்பதோடு இந்து தர்மத்தில் கரும்புள்ளியாகவும் உள்ளது.9 என்று போத்தார், கல்யாண் இதழில் அம்பேத்கர் மீது வெறுப்பை உமிழ்ந்தார்

பார்ப்பனியவாதிகள் அத்தனை பேருக்கும் அம்பேத்கரின் சாதி பெரும் பிரச்சனையாக இருந்தது. வேத மந்திரங்களைக் கேட்டாலே ஈயத்தைக்

காய்ச்சி காதில் ஊற்றிய பழைய வேத கால நினைவுகள் வந்து அவர்களை வறுத்தெடுத்தது. ”பிராமணர்கள் மட்டுமே உருவாக்கக் கூடிய விதி முறைகளை தீண்டத்தகாதவனாக இருக்கும் ஒருவன் மாற்றுகின்றானே என்று நெருப்பில் இட்ட புழுபோல் சாமியார் கர்பத்ரிஜி போன்றவர்கள் துடித்தனர்.” 10 அன்றைக்கு இருந்த தலைவர்களில் மிக உயர்ந்த கல்வி கற்றவர் அம்பேத்கர் ஒருவரே. இருந்தால் என்ன சாக்கடையிலிருந்து வரும் கங்கை நீரை சுத்தமானதாகக் கருத முடியாது என்றனர்.இறுதியில் அம்பேத்கர் இந்த

மசோதாவை முன்னெடுத்து செல்லும் வரை அதை நிறைவேற்ற அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று மாநாட்டில் வெளிப்படையாக முழங்கித் தீர்த்தனர்.

அம்பேத்கரை பதவி நீக்கம் செய்ய வலியுறுத்தியும் இந்து சட்ட மசோதாவைத் திரும்பப் பெறவும் 1949 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் டெல்லியில் ஒருவார காலம் மாநாட்டையும் அதற்கு முன்பும் பின்பும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கூட்டங்களையும் சாமியார் கர்பத்ரிஜியும் இந்துத்துவ அமைப்புகளும் நடத்தின. மாநாட்டில் மூத்த இளவரசி தேவாஸ் (மத்திய இந்தியாவில் முன்னாள் சமஸ்தானம்) போன்ற பிரமுகர்கள் உட்பட 15000 பேர் கலந்து கொண்டனர்.ஒரு வாரம் நடந்த அந்த மாநாடு எரிகிற நெருப்பில் பெட்ரோல் ஊற்றியது.

1951 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் நாடாளு மன்றத்தில் இந்து சட்ட மசோதா விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அலுவல் நேரத்திலேயே அம்பேத்கர், நேருவின் உருவப் பொம்மையைக் கொளுத்தியும், பாரூக் அப்துல்லாவின் காரைத் தீயிட்டும் ரகளையில் ஈடுபட்டனர். அம்பேத்கரை பதவியை விட்டு நீக்கு.மசோதாவைத் திரும்ப பெறு என்ற முழக்கத்துடன் கர்பத்ரிஜி மகாராஜின் தலைமையில் தொடர்ந்த பேரணி நாடாளுமன்றத்தை முற்றுகை இட முயன்றதில் ஏற்பட்ட ரகளையில் சாமியார் கர்பத்ரிஜி மகாராஜின் தண்டம் முறிந்தது. புனிதமான தண்டம் முறிந்ததே அன்றைய தலைப்பு செய்தியானது.

ஆர்.எஸ்.எஸ்.இந்துமகா சபா, வைதீகப் பார்ப்பனர்களின் கூட்டமைப்பு இந்து சட்ட மசோதாவுக்கு எதிராக நடத்திய போராட்டங்களைக் கையாள்வதில் அரசு கையாண்ட மென்மையான போக்குக்கு எதிராக தமிழகத்திலிருந்தும் ஒரு குரல் எழுந்தது அது பெரியாரின் குரலாக இருந்தது. மசோதாவுக்கு எதிராக போராடுபவர்களை உள்ளே தூக்கிப் போடு என்றார். “மசோதாவுக்கு எதிராகப் போராடுபவர்களை கிரிமினல் லா அமெண்ட்மென்ட் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்க இந்திய சர்க்காருக்கு தெரியவில்லையா அல்லது துணிவில்லையா என்று கேட்டார்.11. ”.

அம்பேத்கர் பதவி விலகல்

1948 இல் இந்து சட்டத் தொகுப்பு வரைவு மசோதா அவையில் வைக்கப்பட்டாலும் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்பட்ட வில்லை. 1949 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி,, மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் 8 நாட்களும், டிசம்பர் 19 இல் ஒரு நாளும் என்று மொத்தம் 9 நாட்கள் மசோதா விவாதிக்கப்பட்டும் பயன் எதுவும் விளையவில்லை. ஜனவரி 26, 1950 இல் இந்தியா குடியரசாகியது. குடியரசாக அறிவித்த பின் கூடிய புதிய அரசியல் அமைப்பு சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பின் நாடாளுமன்றத்தில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஒரு அடி கூட நகராத வரைவு மசோதாவை மீண்டும் பழைய குருடி கதவைத் திறடி என்பதைப் போல அவையில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட போதும் அந்த ஆண்டு(1950) முழுவதும் வரைவு மசோதா நாடாளுமன்ற அவையின் நிகழ்ச்சி நிரலிலேயே சேர்க்கப்படாமல் கிடந்தது.

எல்லாவற்றையும் கடந்து, பிப்ரவரி 5, 1951 அன்று நாடாளுமன்றத்தின் கடைசி அமர்வில் மசோதா பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. மூன்று நாட்கள் வழக்கம் போல், விவாதங்கள் நடந்தன. சர்க்கரை நோயினால். உடல்நலம் குன்றியிருந்த நிலையிலும் எதிர்க்கட்சிகளின் எல்லா வாதங்களையும் எதிர் கொண்ட. அம்பேத்கர் ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் சோர்ந்துவிடாமல் கம்பீரமாக விளக்கம் அளித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனாலும் 1951 செப்டம்பர் மாதத்தில் நடைபெறும் நாடாளுமன்ற கூட்டத் தொடரில் மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்ட மன்றம் முடிவு செய்து வழக்கம் போல் தள்ளி வைத்தது.

இவ்வாறு பல முறை மசோதா தள்ளிவைப்புக்கு உள்ளான போது பெரியார்” இந்திய பார்லிமென்டில்

கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் ஹிந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதா மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும்.ஒரு சில வைதீகர்களின் எதிர்ப்புக்காக இந்திய சர்க்கார் இந்த மசோதாவை இவ்வளவு தாமதப்படுத்தியிருப்பது போற்றத்தக்கதல்ல என்றார். (விடுதலை 06-02-1951)

1948-51 ஆண்டுகளில் நடந்த அமர்வுகளில் விவாதம் என்ற பெயரில் மதிப்பு மிகுந்த நேரங்கள், சனாதனவாதிகளால் திட்டமிட்டே வீணாக்கப்பட்டன. ஒழுங்குப்பிரச்னைஎழுப்பியும்,ஒழுங்குப்பிரச்சனையின் மீது ஒழுங்குப் பிரச்னை எழுப்பியும், உரிமைப் பிரச்னை எழுப்பியும், தேவையற்றத் தெளிவில்லாத நீண்ட உரை ஆற்றியும் அவையின் வேலை நேரத்தைத் சிதைத்தனர்.கடைசியில் மசோதாவை மற்றொரு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றும் கோரினர். தீர்மானத்துக்கு மேல் தீர்மானமாக கொண்டு வந்து அவையின் நடவடிக்கைகளை முடக்கினர். இவைகளை யெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளமுடியாத அம்பேத்கர் ".மசோதா அவையில் வரும் போதெல்லாம் மசோதாவைக் கிடப்பில் போடத் தீர்மானம் கொண்டு வர உறுப்பினர் யாராவது முன் வருகின்றனர்.இது நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று சபாநாயகரிடம் கோரிக்கை வைத்தார்.இவ்வாறான பல்வேறு இழுத்தடிப்புகளால் வரைவு மசோதா(1948-1951 வரை) நின்ற இடத்திலேயே நிலை கொண்ட தேர் போல் நின்றது.

இருப்பினும் ஆகஸ்ட் 1951 முதல் வாரத்தில் இந்து கோட் மசோதா நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கை நிலவி வந்த சூழலை குடியரசுத் தலைவரின் நிலைப்பாடுப் பின்னோக்கித் தள்ளியது. அதே நாடாளுமன்ற அமர்வில் மசோதாவை ஆதரித்து உரையாற்றிய குடியரசுத் தலைவர் இராஜேந்திரப்பிரசாத்

> *"இந்த அமர்வில் இந்த சட்ட மசோதாவை நிறைவேற்றுவது என்ற குறிப்பை கைவிடுமாறும் நேரடி பொதுத் தேர்தல் முலம் இப்பேரவைக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் பிரதிநிதிகள் இங்கு வந்த பின்னர் மசோதா விஷயத்தில் முடிவு எடுக்கலாம். அதையும் மீறி மசோதாவை அவை நிறைவேற்றினாலும் கையெழுத்திட மாட்டேன் "(தமிழ் நாடு ஆளுநருக்கு முன்னோடி)என்று பிரதமருக்கு கடிதம் எழுதினார்.12*

ஜனாதிபதியின் கடிதம் ஒரு எச்சரிக்கையாகவே இருந்தது. மசோதாவைத் திரும்பப் பெறத் தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுத்தால் பிரதமர் பதவியிலிருந்து விலகி விடுவதாக நேரு கூறியதோடு ஜனாதிபதியின் அதிகார எல்லை எதுவரை என்பதை சட்ட அறிஞர் அல்லாடி கிருஷ்ண சாமி ஐயங்கார் போன்றவர்கள் மூலம் குடியரசுத் தலைவருக்கு பிரதமர் நேரு கொண்டு சேர்த்தார். மந்திரி சபையின் ஆலோசனை மற்றும் உதவியுடன் செயல்படவே ஜனாதிபதி கடமைப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை அரசியல் சட்ட விதிகளைக் காட்டிஅப்போதைய அட்டர்னி ஜெனெரலாக இருந்த எம்.சி. செடல்வாட் ஜனாதிபதிக்குப் புரியவைத்தார்.இருப்பினும் குடியரசுத் தலைவருடன் மோதல் போக்கை வளர்த்துக் கொள்ள பிரதமர் நேரு விரும்பவில்லை.

இதற்கிடையில் ஆகஸ்ட் 10 1951 அன்று அம்பேத்கர் தனது உடல்நிலை மோசமாகி வருவதாகவும் எனவே இந்த மசோதாவை விரைவில் நிறைவேற்றிட வேண்டுமென நேருவுக்கு கடிதம் மூலம் கேட்டுக் கொண்டார்.அன்றே நேரு பதில் எழுதினார்

கடிதத்தின் ஒரு பகுதி...

"இந்து சட்டத் தொகுப்பை பொறுத்தவரை அவையின் உள்ளேயும், வெளியிலும் நமக்கு பலத்த எதிர்ப்பு உள்ளதை அறிவீர்கள்.உலகிலேயே தலை சிறந்த மனஉறுதி இருந்தாலும் கூட எதிர்த் தரப்பைப் புறந்தள்ளி விட்டு எதுவும் சாதித்து விட முடியாது. பெருமளவு முட்டுக்கட்டையிட்டு தாமதப்படுத்த அவர்களுக்கு வலிமை இருக்கிறது. எனவே நாம் சற்று தந்திரத்துடன் இலட்சியத்தை அடையும் நோக்கோடு முன் செல்ல வேண்டும். இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே இந்த மசோதா நிறைவேற வேண்டுமென்று நானும் ஆவலோடு உள்ளேன்...[13]

செப்டம்பர் நாடாளுமன்ற கூட்டத் தொடரில் ஒரு சாதகமான நிலை உருவாகும் என்று அம்பேத்கருக்கு நம்பிக்கை ஊட்டிய நேருவால், அமர்வுக்கு முன் அதே மாதத்தில் கூடிய நாடாளுமன்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் கூட்டத்தில், மசோதாவுக்கு ஆதரவாக பெரும்பான்மையைத் திரட்ட முடியவில்லை. இந்த மசோதா சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ்

கட்சியைப் பாதிக்கும் என புதிதாக ஒரு கருத்தை உருவாக்கிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும், மந்திரி சபையும், மசோதாவை தள்ளி வைக்க வற்புறுத்தினர். நேருவுக்கு இவைகள் எல்லாம் கவலை தரும் விடயங்களாக இருந்தன.உட்கட்சியின் உரசலும், விரிசலும், ஜனாதிபதியின் எதிர்ப்பும், இந்துத்துவ அமைப்புகளின் தொடர்ச்சியான போராட்டங்களும் நேருவின் உறுதியைக் குலைக்கத் தொடங்கின.

செப்டம்பர் 17, 1951 அன்று மசோதா விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனாலும் ஒத்த கருத்து ஏற்படவில்லை.ஓரடி முன்னால் ஈரடி பின்னால் என்ற நிலையே தொடர்ந்தது மசோதா வழுக்கு மரத்தின் உச்சியில் இருந்தது.விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்த போது கட்சிக்குள் எடுத்த முடிவின்படி, பிரதமர் நேரு, "காலம் குறுகியதாக உள்ளதால் திருமணம் மற்றும் மணவிலக்கு தொடர்பான ஒரு பகுதியைத் தனிமசோதாவாக்கி நிறைவேற்றலாம் "என்று திடீரென ஒரு புதிய முன்மொழிவை அவையில் வைத்தார். அசல் மசோதாவிலிருந்து விலகி திருத்தப்பட்ட வடிவத்தில் தோகையற்ற மயிலாக இருந்தது. அந்த மசோதா செப்டம்பர் 25 அன்று விவாதத்துக்கு வந்தது. மசோதாவைத் துண்டுத் துண்டாகப் பிரிப்பதில் அம்பேத்கருக்கு உடன்பாடு இல்லை. என்றாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர அவருக்கு வேறு வழி இல்லை.இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் பல சமரசங்கள் செய்து கொண்டதைப் போலவே இந்து சட்ட மசோதாவிலும் நேரு அரசோடு சமரசம் செய்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் அம்பேத்கர் இருந்தார்.முழுமையையும் இழக்கப்படும் போது ஒரு பகுதியை சேமிப்பது நல்லது என்று நினைத்தார். நேருவுக்கு எழுதிய கடிதத்திலும் "நமது உழைப்புக்குக் கிடைத்த குறைந்தபட்சப் பலனாக இது இருக்கட்டுமே என்று ஒத்துக் கொண்டேன். என்றார்.[14] இவ்வாறு சமரசம் செய்து கொள்வதின் மூலம் இந்த மசோதாவையாவது நிறைவேற்றிட முடியும் என்று நம்பினார். ஆனால். 55 பிரிவுகளில். நான்குப் பிரிவுகளை நிறைவேற்றவே அவையின் பெரும் பகுதி நேரம் செலவானது. மசோதா குறித்து இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் விவாதங்களுக்குப் பின்னர் பிரதமர் நேரு "திருமணம், மணவிலக்குப் பகுதி உட்பட மசோதா முழுவதையும் கை விட்டு விடலாம் என்கிற கருத்தை முன் வைத்தார்."[15] அதைக் கேட்ட அம்பேத்கருக்கு" தலை மேல் இடி விழுந்தது போல் இருந்தது. அதிர்ச்சியில் என்ன முடிவெடுப்பது என்று அவர் தீர்மானிப்பதற்குள் கூட்டத்தொடர் முடிந்து விட்டது. மசோதாவும் காலாவதியாகி விட்டது.

நான்கு ஆண்டுகளாக இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவுக்காக, அவமானங்களையும், இழிவுகளையும், விமர்சனங்களையும் தாங்கி வந்திருந்த போதும் பலன் ஏதுமின்றி மசோதாவின் இந்தப்பகுதியும் அழுவாரின்றி அழுகுரலின்றி, பாடுவாரின்றி கொன்று புதைக்கப்பட்டு விட்டதே என்று வருந்தினார். மனதளவிலும், உடளவிலும் அவர் மிகவும் சோர்வுக்கு உள்ளானார்.முற்போக்கு வாதியான பிரதமர் நேருவும் பழமை வாதிகளுக்கு பணிந்து போய் விட்டாரே என்று கவலை கொண்டார். நேரு நேர்மையாக இருந்தாலும், போதிய ஆர்வமும், உறுதியும், துணிவும் அவரிடம் இல்லை என்ற எண்ணம் அம்பேத்கருக்கு ஏற்பட்டது.காலத்தைக் காரணம் காட்டி மசோதாவைக் கைவிடும் பிரதமரின் முடிவை அம்பேத்கரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. எனவே இனித் தொடர்ந்து அமைச்சரவையில் இருப்பதில் பயனில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இன ஏற்ற தாழ்வும், பாலின ஏற்றத்தாழ்வும் இந்து சமுதாயத்தை பீடித்துள்ள பெரும் பிணியாகும். இதை அப்படியே விட்டு விட்டுப் பொருளாதார பிரச்சனைகள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை மேலும் மேலும் இயற்றிக் கொண்டு செல்வது நமது அரசியல் சாசனத்தையே கேலிக்கூத்தாக்குவதாகும். சாணக் குவியல் மீது மாட மளிகை கட்டுவது போலாகும் என்று கூறிவிட்டு செப் 27, வியாழன் 1951 அன்று அமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலகும் கடிதத்தை பிரதமர் நேருவுக்கு அனுப்பினார். (அமைச்சரவையில் நான்கு ஆண்டுகள், ஒரு மாதம் 26 நாட்கள் பதவி வகித்தார்).அடுத்த நாளே(28-09-1951) "நீங்கள் விலகுவது குறித்து உண்மையில் நான் வருந்துகிறேன்" என்று கடிதம் எழுதிய பிரதமர் நேரு, விலகலை உடனே ஏற்றுக் கொண்டார்.அந்த அளவுக்கு நேரு நல்லவராக இருந்தார் என்று அம்பேத்கர் பின்னாளில் கிண்டலாகக் கூறினார். ஆனாலும் கூட்டத் தொடர் முடியும் (அக்டோபர் 10)வரை அமைச்சராகத் தொடர நேரு கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க அமைச்சராகத் தொடர்ந்தார்.

கூட்டத் தொடரின் இறுதி நாளில் அம்பேத்கர் தனது முடிவை முதலில் அறிவிக்க விரும்பினார். ஆனால் உரை நகலை அவைத் துணைத் தலைவரிடம் முன்கூட்டிய கொடுக்காததினால், மாலை ஆறு மணிக்கே பேச அனுமதிக்க முடியும் என்று அவைத் துணைத் தலைவர் கூறிவிட்டார். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் தந்தை என அழைக்கப்பட்டவருக்கு நாடாளுமன்ற அவை கொடுத்த ராஜ மரியாதை இது தான். கோபத்துடன் வெளியேறிய அம்பேத்கர் ஊடகங்களிடம் தனது பதவி விலகலுக்கான காரணங்களை அறிக்கையாகக் கொடுத்தார்.

.ராஜினாமா ஏன் என்பது பற்றி 10, அக்டோபர் 1951 இல் அம்பேத்கர் விடுத்த அறிக்கை பல செய்திகளை நமக்கு விளக்கிச் செல்கிறது.

அதன் சுருக்கம்.

» ‘‘முதன்மையான பொருளாதாரம், மற்றும் நிதித்துறை மாணவனாக இருந்தும் பொருளாதார விவகாரக் குழு அமைக்கப்பட்ட போதோ, வெளியுறவுக் குழு, அல்லது பாதுகாப்புக்கு குழுகளிலோ, அமைச்சரவையின் முக்கியமான குழுவிலோ ஒரு உறுப்பினராகக்கூட நான் நியமிக்கப்படவில்லை. நான் பலவகையிலும் புறக்கணிக்கப் பட்டதை உணர்ந்தேன்.அந்தக் குழுக்கள் இரும்புத் திரைக்குப் பின்னால் வேலை செய்கின்றன.முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் எடுக்கும் எல்லா முடிவுகளுக்கும் சட்டப்படி பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலையில் நான் இருந்தேன்.

» பின்தங்கிய வகுப்பினர் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினருக்கு எந்தவித பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளையும் அரசியல் சாசனம் முன்வைக்கவில்லை. அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கி ஒரு வருடம் ஆன பின்னும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரைப் பாதுகாக்க ஒரு ஆணையம் அமைப்பது குறித்து சிந்தித்துப் பார்க்க கூட இல்லை.

» பட்டியிலப்பட்ட சாதியினர் பாதுகாப்பில் அரசிடம் அக்கறையின்மை நிலவுகிறது.அதே பழைய கொடுங்கோன்மை, பழைய அடக்கு முறைத் தொடர்கிறது. பட்டியல் சாதியினர் பல வகையிலும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர்.

» சுதந்திரம் பெற்ற போது அனைத்து நாடுகளும் நமது நண்பர்களாக இருந்தனர்.நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று நண்பர்கள் பலரும் விலகி விட்டனர்.நாம் நம்மை தனிமைப் படுத்திக்க கொண்டோம்.நமக்கான நண்பர்கள் யாருமில்லை.இது நமது மோசமான வெளியுறவுக் கொள்கையின் விளைவு.இதனால் ராணுவத் செலவு அதிகரிக்கும்.நாம் ஆண்டு தோறும் பெறும் 350 கோடி ரூபாய் வருமானத்தில் ரூ. 180 கோடி ராணுவத்துக்கு செலவிடுகிறோம். பாகிஸ்தானுடனான நமது சண்டை வெளியுறவுக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாகும்இந்தக் கொள்கை மிகவும் அபாயகரமானதாகும்.இந்த நிலை மாற நமது வெளியுறவுக் கொள்கை மாற்றப்பட்ட வேண்டும்.

» காஷ்மீர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக, காஷ்மீரை பாகிஸ்தானுடனும், பவுத்தர்கள் வாழும் லடாக், இந்துக்கள் வாழும் ஜம்மு ஆகியவைகளை இந்தியாவுடனும் இணைக்க வேண்டும்.

» கடைசியாக இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவில் அரசு காட்டிய அக்கறையின்மை.’’16 (கூடுதல் தகவல்களுக்கு அம்பேத்கர் நூல் தொகுப்பு-32-பின் இணைப்பை வாசிக்கவும். -ஆ.ர்)

1952இல் இந்தியாவில் நடந்த முதலாவது பொதுத் தேர்தலில் நேருவின் தலைமையில் காங்கிரசின் உறுதிமிக்க அரசு அமைந்த பின் மசோதா மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தது. (இந்த தேர்தலில் நேரு வென்றார்.அம்பேத்கர் பம்பாய் தொகுதியில் தோற்கடிக்கப்பட்டார்.)

1950இல் வல்லபாய் படேல் மறைந்து போனதால் நேருவை எதிர்ப்பவர் எவரும் இல்லாத நிலை உருவானது.பெங்களூரில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் பட்டேலின் சீடர் புருசோத்மம் தாண்டன் தலைவர் போட்டியிலிருந்து விலகி விட நேரு தலைவரானார்.கட்சியும் ஆட்சியும் அவரது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது.இந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவுக்கு எதிராகக் கர்ஜித்த கர்பத்ரிஜி மகாராஜா உட்பட பலரும் காணாமல் போயினர்.

எதிர்ப்பு அலை குறைந்தது. கொதி நிலை அடங்கிப் போனது. இதற்காகவே காத்திருந்த நேரு இந்து சட்ட மசோதாவை,. இந்து திருமணச் சட்டம், (1955) இந்து வாரிசு உரிமைச் சட்டம்(1956), இந்து சிறுபான்மை மற்றும் காப்புரிமைச் சட்டம்(1956) இந்து தத்தெடுப்பு மற்றும் பராமரிப்புச் சட்டம் (1956)என நான்கு தனித்தனி மசோதாவாகப் பிரித்து. பெரும்பான்மை ஆதரவோடு 1954-1956 க்கு இடப்பட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றி பத்து ஆண்டுகளாக பேசுப்படு பொருளாக இருந்த மசோதா சட்டமாகியது. இந்தச் சட்டத்திற்காக இந்து சமூகத்தை அழுத்தி வைக்கும் சக்திகளுக்கு எதிராக நான்கு ஆண்டுகள் ஒற்றையாளாக சமத்துவ வாளேந்திக் களமாடிய அம்பேத்கர், பெண்களின் காலில் மாட்டிய விலங்குகள் ஒவ்வொன்றாக நொறுங்கி விழும் ஓசையைக் மாநிலங்கள் அவையில் ஒரு உறுப்பினராக, இருந்தபடிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

.பல நூறு ஆண்டுகளாக மதத்தின் பெயரால், ஸ்மிருதி, சாத்திரங்களின் பெயரால் மிதிபட்டு நசுக்கப்பட்டு கிடந்த பெண்களுக்கு இந்து சட்ட மசோதாவே பல்வேறு உரிமைகளைப் பெறுவதற்கானப் பாதையைச் செப்பனிட்டுத் தந்தது. ஆனால் அதுவும் எளிதில் கிடைத்து விடவில்லை.ஒவ்வொரு உரிமைக்குப் பின்னாலும் ஒரு போராட்டம் இருந்தது. எல்லா உரிமைகளையும் போராட்டமே பெற்றுத் தந்திருக்கிறது.அது இரத்தம் சிந்தியும், சிந்தாமலும் அல்லது அமைதியான வழியிலும் இருக்கலாம். ஆனாலும் போராட்டமே மாற்றத்துக்கான மந்திரக் கோல் என்பதில் மாற்றம் இல்லை.

குறிப்புகள்

1. இந்து கோட் மசோதா மற்றும் ராவ் குழுவின் அடித்தளம் பகுதி-6. -அமித் காஷ்யப். judgementincriminallaw.word press. com ஜூலை 25, 2020-)
2. இந்திய வரலாறு காந்திக்குப் பிறகு (india after gandhi)–ராமச்சந்திர குஹா, தமிழில் ஆர்.பி.சாரதி பக்-343
3. இந்து மதம் எங்கே போகிறது.அக்கினி ஹோத்ரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார்.
4. விடுதலை 06-02-1951
5. பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுத்தும் பேச்சும் நூல் தொகுப்பு -31 பக்.442.
6. பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுத்தும் பேச்சும் நூல் தொகுப்பு -31 பக்- 1099
7. பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுத்தும் பேச்சும் தொகுப்பு 31. பக்-385
8. பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுத்தும் பேச்சும் தொகுப்பு 31. பக்-419
9. இந்து இந்தியா - அச்சும் மதமும் -பக்-385
10. இந்து இந்தியா கீதா பிரஸ்:அச்சும் மதமும்- பக் -387
11. விடுதலை 06-02-1951
12. The Indian Express.Com.Inder Malhothraa 01-05-2009
13. அம்பேத்கர் கடிதங்கள்-சுரேந்திர அஜ்நாத்.பக்-323
14. அம்பேத்கர் கடிதங்கள்-சுரேந்திர அஜ்நாத். பக் 327.
15. பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுத்தும் பேச்சும் பகுதி 32 -பக்.824.
16. பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் எழுத்தும் பேச்சும் பகுதி 32 - பக் 814-830

ஆசிரியர் குறிப்பு

சங்கையா, இந்திய அரசின் தொலைத்தொடர்பு நிறுவனத்தில் (BSNL) அதிகாரியாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தேசிய தொலைத்தொடர்பு ஊழியர்கள் சம்மேளனத்திலும் (NFTE -BSNL), அனைத்திந்திய தொலைத்தொடர்பு அதிகாரிகள் சங்கத்திலும் பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்தவர். மனித உரிமை ஆர்வலர். இவரது முதல் படைப்பான "லண்டன் - ஒரு பழைய சாம்ராஜ்யத்தின் அழகிய தலைநகரம்" என்ற நூலுக்கு, தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, 2013ஆம் ஆண்டின் சிறந்த பயண இலக்கிய நூலுக்கான விருதினை வழங்கியது. உலகமயம் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தப் போகும் தாக்கம் பற்றிய "பன்னாட்டுச் சந்தையில் பாரத மாதா", இந்திய வலதுசாரிகளைப் பற்றிய "காவி என்பது நிறமல்ல" போன்ற இவரது நூல்கள் பெரிதும் பேசப்பட்டவையாகும். இவரது சொந்த ஊர், தூத்துக்குடி மாவட்டம், கோவில்பட்டி வட்டத்தில், துறையூர் என்ற சிற்றூர் (கிராமம்). வசிப்பது தமிழ் வளர்த்த மாமதுரையில்.

விடுதலை இதழில் அம்பேத்கரின் மசோதாவுக்குப் பெரியார் ஆதரவு (ஆவணக் குறிப்பு)

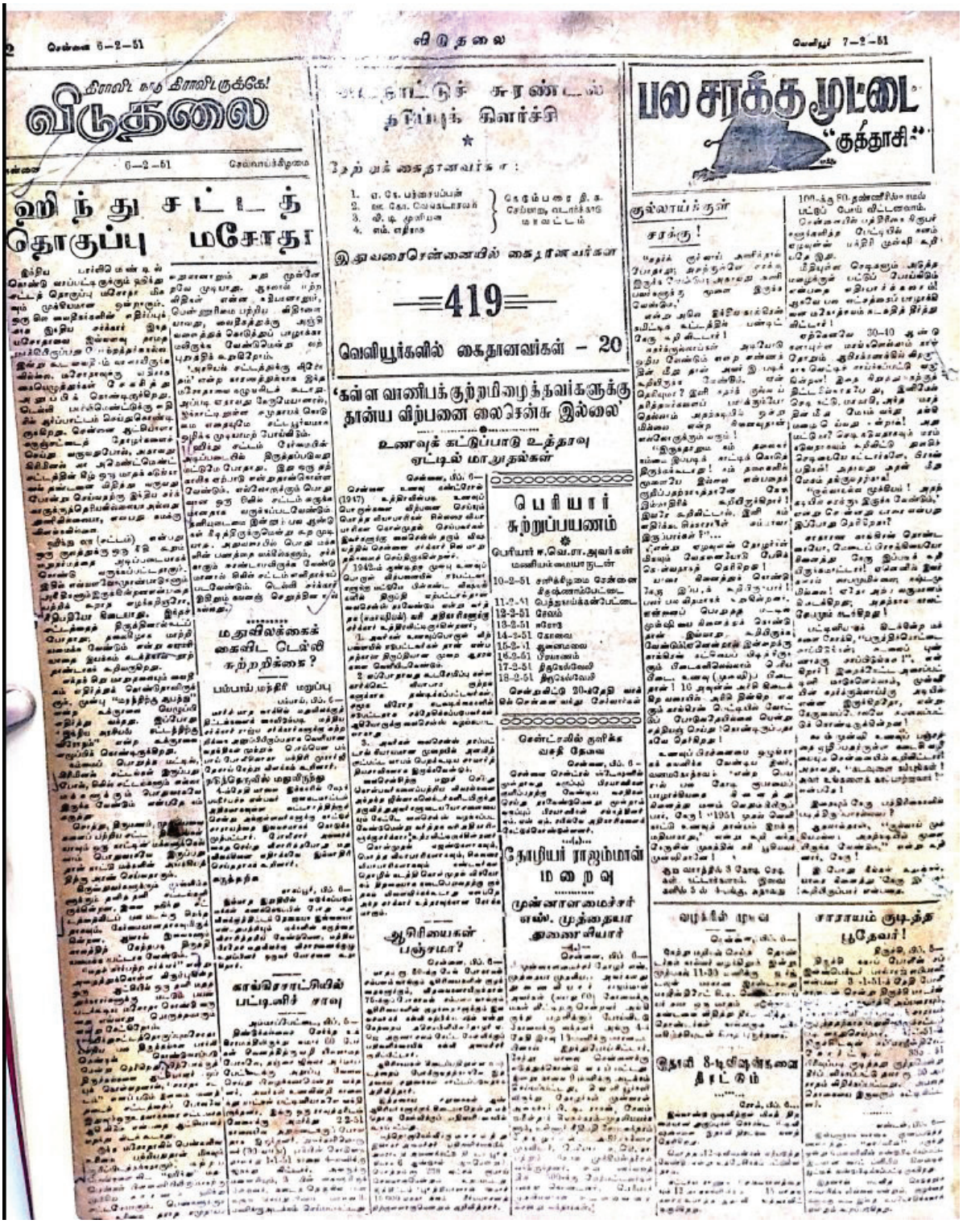

சென்னை 6-2-51 விடுதலை வெளியூர் 7-2-51

திராவிட நாடு திராவிடருக்கே!

விடுதலை

சென்னை 6-2-51 செவ்வாய்க்கிழமை

ஹிந்து சட்டத் தொகுப்பு மசோதா

மதுவிலக்கைக் கைவிட டெல்லி சுற்றறிக்கை?

பம்பாய் மந்திரி மறுப்பு

காங்கிரசாட்சியில் பட்டினிச் சாவு

ஆசிரியைகள் பஞ்சமா?

'கள்ள வாணிபக் குற்றமிழைத்தவர்களுக்கு தான்ய விற்பனை லைசென்சு இல்லை'

உணவுக் கட்டுப்பாடு உத்தரவு ஏட்டில் மாறுதல்கள்

பெரியார் சுற்றுப்பயணம்

பெரியார் ஈ.வெ.ரா.அவர்கள் மணியம்மையாருடன்

10-2-51 சனிக்கிழமை சென்னை கிருஷ்ணாம்பேட்டை
11-2-51 பெத்தநாய்க்கன்பேட்டை
12-2-51 சேலம்
13-2-51 ஈரோடு
14-2-51 கோவை
15-2-51 ஆனைமலை
16-2-51 பிரயாணம்
17-2-51 திருநெல்வேலி
18-2-51 திருநெல்வேலி

சென்றவிட்டு 20-ந்தேதி வாக்கில் சென்னை வந்து சேர்வார்கள்

சென்ட்ரலில் குளிக்க வசதி தேவை

தோழியர் ராஜம்மாள் மறைவு

முன்னாளமைச்சர் எஸ். முத்தையா துணைவியார்

பல சாக்கு முட்டை "குத்தூசி"

குல்லாய்க்குள் சரக்கு!

வழக்கில் முடிவு

இதாலி 8-டிவிஷன்களை திரட்டும்

சாராயம் குடித்த பூதேவர்!

"There is substantial linguistic evidence favoring Dravidian authorship of the Indus Civilization.

The evidence includes:

- The presence of Dravidian loanwords and loan translations in the Rig Veda.
- The substratum influence of Dravidian on Indo-Aryan as seen in phonological changes like introduction of retroflex sounds, morphological changes like switch-over from inflexion to post-fixation, and near-identical syntactical structures moving Indo-Aryan closer to Dravidian than to Indo-European languages.
- Computer analysis has shown that the Indus language had only suffixes (as in Dravidian) and no prefixes (as in Indo-Aryan) or infixes (as in Munda).
- The Indus religion as revealed by pictorial depiction on seals and sealings included worship of a buffalo-horned male god, mother-goddesses, the pipal tree, the serpent and possibly the phallic symbol, all of which are known to have been derived from the aboriginal populations".

.....

(Interpreting the Indus Script: The Dravidian Solution Convocation Address. Dravidian University – Feb 26 2015, Kuppam. Andhra Pradesh, Union of India).

Prof. Dr. **IRAVATHAM MAHADEVAN**

National Fellow of the Indian Council of Historical Research.